

13 Απριλίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΜΟΔΕΣΤΟΣ ΠΙΤΣΙΛΛΟΣ, ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟ-
ΣΥΝΗΣ,*Εφεσείων,*

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙ-
ΣΑΓΓΕΛΕΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,*Εφεσιβλήτων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 8881)*

*Κακόβουλη δίωξη — Συστατικά στοιχεία του αστικού αδικήματος της κα-
κόβουλης δίωξης — Άρθρο 32 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου,
Κεφ. 148.*

*Δικαστήρια — Αμεροληψία δικαστών — Το κριτήριο για εξαίρεση δικαστή
είναι η δημιουργία δικαιολογημένης εντύπωσης ύπαρξης πραγματικής
πιθανότητας προκατάληψης από τον Δικαστή στον νου του μέσου εχέ-
φρονα πολίτη, ο οποίος γνωρίζει όλα τα γεγονότα.* 5

*Αγωγή — Τίτλος αγωγής — Αγωγή εναντίον της Δημοκρατίας — Εναγό-
μενος πρέπει να είναι ο Γενικός Εισαγγελέας — Άρθρο 57 του περί Δι-
καστηρίων Νόμου — Η περιγραφή “Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω
του Γενικού Εισαγγελέα” πληροί τις προϋποθέσεις του Νόμου.* 10

Ο εφεσείων κίνησε αγωγή εναντίον των εφεσιβλήτων για το αστικό
αδίκημα της κακόβουλης δίωξης υπό τις εξής συνθήκες: στις 26.6.88,
ενώ οδηγούσε το αυτοκίνητό στον κύριο δρόμο Πλατανιστάσας-Λευκω-
σίας, σε κάποιο σημείο που διεξάγονταν εργασίες βελτίωσης του δρό-
μου, ο εφεσείων εφάρμοσε τα φρένα του αυτοκινήτου του το οποίο πα-
ρεξέκλινε και κατέπεσε σε μικρό γκρεμό. Αμέσως πριν από το δυστύχη-
μα, στον ίδιο δρόμο και με την ίδια κατεύθυνση, οδηγούσε το αυτοκίνη-
τό του κάποιος Σόλων Σάββα. Η αστυνομία, αφού ερεύνησε τις συνθή-
κες του ατυχήματος, προσήψε κατηγορία εναντίον του εφεσείωντα για
οδήγηση του οχήματος του χωρίς την προσήκουσα επιμέλεια και προ-
σοχή. Κατά την ακρόαση της ποινικής υπόθεσης το Δικαστήριο βρήκε
ότι δεν είχε αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του εφεσεί-
ων. 15 20

οντα, τον οποίο αθώωσε και απάλλαξε.

5 Στην αγωγή του ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι ο αστυφύλακας, που είχε ερευνήσει το ατύχημα, είχε αρχίσει και συνέχισε την ποινική δίωξη εναντίον του εφεσείου λόγω συγγένειας με τον Σόλωνα Σάββα. Ο
 10 αστυνομικός αρνήθηκε ότι είχε οποιαδήποτε συγγένεια ή άλλη σχέση με τον Σόλωνα Σάββα. Ο πρωτόδικος Δικαστής, απόρριψε την αγωγή, διότι έκρινε ότι δεν είχε αποδειχθεί το στοιχείο της έλλειψης εύλογης και πιθανής αιτίας για την ποινική δίωξη και το στοιχείο της κακοβου-
 15 λίας, και διότι υπήρχε παράβαση του άρθρου 57 του περί Δικαστηρίων Νόμου, που προβλέπει ότι, σε κάθε αγωγή εναντίον της Δημοκρατίας, ο εναγόμενος είναι ο Γενικός Εισαγγελέας.

15 Κατ' έφεση, ο εφεσείων προσέβαλε τα ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστή, και επιπλέον ισχυρίστηκε ότι ο Δικαστής δεν ήταν αμερόληπτος, διότι πριν από χρόνια προτού διοριστεί δικαστής και ενώ ήταν δικηγόρος της Δημοκρατίας είχε χειρισθεί μια προσφυγή που ο εφεσείων είχε καταχωρίσει εναντίον της Δημοκρατίας.

Αποφασίσθηκε ότι:

- 20 (α) Από την μαρτυρία που είχε προσαχθεί ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου διαφαινόταν ότι δεν υπήρχε καθόλου μαρτυρία που να τείνει να αποδείξει το στοιχείο της κακοβουλίας και γι' αυτό ορθά το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε απορρίψει την αγωγή.
- 25 (β) Η αναγραφή του εφεσίβλητου 1 με τον τρόπο που αναγράφηκε στην αγωγή αποτελούσε ουσιαστική συμμόρφωση με τις πρόνοιες του άρθρου 57 του περί Δικαστηρίων Νόμου. Ο εφεσίβλητος 2 δεν έπρεπε να είχε περιληφθεί.
- 30 (γ) Το κριτήριο για εξαίρεση Δικαστή είναι η δημιουργία δικαιολογημένης εντύπωσης ύπαρξης πραγματικής πιθανότητας προκατάληψης στο νου του μέσου εχέφρονα πολίτη, ο οποίος γνωρίζει όλα τα γεγονότα. Εικασίες και καχυποψίες μόνο δεν είναι αρκετές. Στην προκειμένη περίπτωση, το γεγονός ότι πολλά
 35 χρόνια πριν την εκδίκαση της παρούσας υπόθεσης, ο Δικαστής, ως δικηγόρος της Δημοκρατίας, είχε χειρισθεί προσφυγή, άσχετη με την παρούσα υπόθεση, σε αντιδικία με τον εφεσείου δεν ήταν λόγος εξαίρεσής του, ούτε στον νου οποιουδήποτε εχέφρονα πολίτη μπορούσε να δημιουργήσει την εντύπωση ύπαρξης πιθανότητας προκατάληψης.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Delcourt [1970] *European Court of Human Rights, Series "A", No. 11,*

Piersack, European Court of Human Rights, Series "A", No. 53,

Kritiotis v. Municipality of Paphos (1983) 3 C.L.R. 1460,

Εκκλησία της Κύπρου ν. Βουλής των Αντιπροσώπων, Υπόθεση Αρ. 515/89, 5
ημερ. 11.1.90 και 13.1.90,

Kyriakides v. Republic 1 R.S.C.C. 66,

Vrahimi v. Republic 4 R.S.C.C. 121,

Georghiou v. Attorney-General (1982) 1 C.L.R. 938,

Alexandrou v. Attorney-General (1983) 1 C.L.R. 41, 10

Pitsillos v. Republic (1984) 1 C.L.R. 780,

Paikkos v. Kontemeniotis (1989) 1 C.L.R. 50.

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Βλαδιμήρου, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 15 Ιανουαρίου, 1993 (Αρ. Αγωγής 11640/89) με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του για αποζημιώσεις για κακόβουλη δίωξη. 15

Ο Εφεσείων παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Μ. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους. 20

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ.Γ. Στυλιανίδης.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον απόφασης Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε αγωγή του εφεσείοντα για αποζημιώσεις για κακόβουλη δίωξη. 25

Ο εφεσείων κατάγεται από την Πλατανιστάσα. Ασκή, μεταξύ άλλων, το επάγγελμα του πλανοδιοπώλη και είναι γνωστός ως Αρχηγός του Κόμματος Δικαιοσύνης.

- 5 Στις 26 Ιουνίου, 1988, οδηγούσε το αυτοκίνητό του, Αριθμός Εγγραφής ΗC 213, στον κύριο δρόμο Πλατανιστάσας - Λευκωσίας. Ο Σόλων Σάββα, άλλος οδηγός, οδηγούσε, κατά τον ίδιο χρόνο, στον ίδιο δρόμο, στην ίδια κατεύθυνση, το αυτοκίνητο με Αριθμό Εγγραφής ΡΡ 606. Διεξάγονταν εργασίες βελτίωσης του δρόμου και στο κατάστρωμά του υπήρχε στρώμα τσιρακιλιού. Σε κάποιο στάδιο ο 10 εφεσείων εφαρμόσε τα ποδόφρενα, το αυτοκίνητό του παρεξέκλινε και κατέπεσε σε μικρό γκρεμό, σε ένα αμυγδαλόδεντρο.

Ειδοποιήθηκε η Αστυνομία και ο Αστυφύλακας 408 - Σίμος Μέρδης - πήγε στη σκηνή με τον υπεύθυνο Λοχία του Αστυνομικού Σταθμού Παλαιχωρίου, έλαβε μέτρα και ερεύνησε την υπόθεση.

- 15 Στις 5 Νοεμβρίου, 1988, καταχωρίστηκε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας από την Αστυνομία Λευκωσίας η Ποινική Υπόθεση Αρ. 34192/88, στην οποία ο εφεσείων κατηγορήθηκε ότι στις 26 Ιουνίου, 1988, στο δρόμο Πλατανιστάσας - Κάτω Μονής, της επαρχίας Λευκωσίας, "οδηγούσε το μηχανοκίνητο όχημα ΗC 213 επί 20 οδού, χωρίς να καταβάλει την προσήκουσα επιμέλεια και προσοχή", κατά παράβαση των Άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972, (Αρ. 86/72).

- 25 Το Ποινικό Δικαστήριο, μετά το τέλος της υπόθεσης για την Κατηγορούσα Αρχή, αφού αναφέρθηκε στα συστατικά στοιχεία του αδικήματος και στην ενόπιόν του μαρτυρία, κατέληξε ότι η Κατηγορούσα Αρχή απέτυχε να αποδείξει εκ πρώτης όψεως υπόθεση εναντίον του κατηγορουμένου - εφεσείωντα και τον αθώωσε και τον απάλλαξε.

- 30 Ο εφεσείων, με την Αγωγή Αρ. 11640/89, Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, εναντίον: 1. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω του Γενικού Εισαγγελέα και 2. Αρχηγού της Αστυνομίας, αξίωσε £400,00 αποζημιώσεις για κακόβουλη δίωξη.

- 35 Οι εφεσίβλητοι - εναγόμενοι, με την Έκθεση Υπερασπίσεώς τους, αρνήθηκαν τον ισχυρισμό για κακόβουλη δίωξη και ισχυρίστηκαν ότι η ποινική δίωξη άρχισε καιή συνεχίστηκε καλόπιστα, αφού από τα γεγονότα και τα περιστατικά της υπόθεσης υπήρχε εύλογη καιή πιθανή αιτία δίωξης. Αρνήθηκαν τους ισχυρισμούς και

τις λεπτομέρειες των ζημιών που εκτίθενται στην Έκθεση Απαιτήσεως.

Ο ενάγων έδωσε ο ίδιος μαρτυρία και κάλεσε τέσσερις μάρτυρες, οι οποίοι κατέθεσαν για την προσέλευσή τους στο Ποινικό Δικαστήριο, για να αποδειχθούν οι ισχυρισμοί της ζημιάς.

5

Για τους εναγόμενους κατέθεσε ο Αστυφύλακας Μέρδης.

Ήταν ισχυρισμός του ενάγοντα ότι η ποινική δίωξη εναντίον του άρχισε και συνεχίστηκε από τον Αστυφύλακα Μέρδη, ο οποίος είναι συγγενής του άλλου οδηγού.

Ο Μέρδης στη μαρτυρία του αρνήθηκε οποιαδήποτε συγγένεια με τον άλλο οδηγό.

10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή για δυο λόγους:-

1. Η αγωγή δεν καταχωρίστηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 57 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως 1992 και
2. Ο ενάγων απέτυχε να αποδείξει δυο από τα συστατικά στοιχεία της κακόβουλης δίωξης.

15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχτηκε ως αληθινή τη μαρτυρία του Μέρδη και ανέφερε:-

“..., αφού πιστεύω ότι είτε όλη την αλήθεια στο Δικαστήριο, ήταν ειλικρινής και πίστευε ειλικρινά τα όσα ανέφερε όπως τον έκρινα και αποδέχομαι τους λόγους για τους οποίους εισηγήθηκε την προσαγωγή του ενάγοντα στο Δικαστήριο, προκύπτει καθαρά ότι ενέργησε καλόπιστα και η ποινική δίωξη του ενάγοντα είχε σαν μοναδικό σκοπό την προσαγωγή του ενώπιον του Δικαστηρίου όπως ανέφερα και στην προηγούμενη παράγραφο. Ο ΜΥ Σ. Μέρδης ευρίσκω ότι δεν είχε οποιονδήποτε άλλο λόγο να εισηγηθεί την ποινική δίωξη του ενάγοντα ούτε η Κατηγορούσα Αρχή είχε οποιονδήποτε άλλο ή μη νόμιμο λόγο για προσαγωγή του ενάγοντα ενώπιον του Ποινικού Δικαστηρίου. Ευρίσκω επίσης ότι ο ΜΥ Σ. Μέρδης δεν είχε οποιαδήποτε συγγένεια, σχέση ή φιλία με τον οδηγό του οχήματος με αρ. εγγραφής ΡΡ606 που αναφέρθηκε από τον ενάγοντα ότι έφερε ευθύνη για το ατύχημα του. Ευρίσκω γενικά ότι η ποινική δίωξη του ενάγοντα έγινε καλόπιστα και υπήρχε λογική ή πιθανή αιτία γι’ αυτή τη διαδικα-

20

25

30

35

σία και δεν υπήρχε κακοβουλία.”

Εκ περισσού το Δικαστήριο έκαμε εκτίμηση της ζημιάς την οποία υπέστη ο εφεσείων λόγω της δίωξης.

Οι λόγοι εφέσεως που αναπτύχθηκαν ενώπιόν μας είναι:-

- 5 1 Ο Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου, που εξέδικοσε πρωτόδικα την υπόθεση, δεν ήταν αμερόληπτος ή ανεξάρτητος.
- 10 2. Εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν υπήρξε συμμόρφωση με το Άρθρο 57 των περί Δικαστηρίων Νόμων.
3. Εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάσισε ότι δεν αποδείχθηκε το στοιχείο της κακοβουλίας (“malice”) και
4. Η ζημιά την οποία υπέστη ήταν πολύ μεγαλύτερη από την εκτίμηση του Δικαστηρίου.
- 15 Το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος και το Άρθρο 6(1) της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως διά την προάσπισιν των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε με τον περί της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως διά την προάσπισιν των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Κυρωτικός) Νόμο του 1962, (Αρ. 20 39/62), προβλέπουν ότι καθένας, κατά τη διάγνωση των αστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, δικαιούται ανεπηρέαστης, δημόσιας ακροαματικής διαδικασίας ενώπιον ανεξάρτητου και αμερόληπτου Δικαστηρίου.
- 25 Ο εφεσείων ισχυρίστηκε ότι ο Δικαστής δεν ήταν αμερόληπτος, αλλά ήταν προκατειλημμένος εναντίον του, γιατί πριν το διορισμό του ως Δικαστής, όταν ήταν δικηγόρος της Δημοκρατίας, χειρίστηκε την Προσφυγή Αρ. 415/80, την οποία ο εφεσείων καταχώρισε με βάση το Άρθρο 146 του Συντάγματος.
- 30 Είναι βασική αρχή, θεμελιώδους σημασίας, ότι η δικαιοσύνη, όχι μόνο πρέπει να απονέμεται, αλλά και να φαίνεται ότι απονέμεται.
- Δικαστής δεν εξαιρείται ανάλογα με τις επιθυμίες των διαδίκων, οι οποίοι δε δικαιούνται να καθορίζουν τη σύνθεση του Δικαστηρίου.

Το κριτήριο για εξαίρεση Δικαστή είναι η δημιουργία δικαιολογημένης εντύπωσης ύπαρξης πραγματικής πιθανότητας προκατάληψης από το Δικαστή στο νου του μέσου εχέφρονα πολίτη, ο οποίος γνωρίζει όλα τα γεγονότα. Εικασίες και καχυποψίες μόνο δεν είναι αρκετές.

5

Στην υπόθεση **Delcourt** (1970) Series "A", No. 11, το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης τόνισε ότι σε μια δημοκρατική κοινωνία το δικαίωμα της ανεπηρέαστης απονομής της δικαιοσύνης από ανεξάρτητο, αμερόληπτο και αρμόδιο Δικαστήριο είναι υψίστης σπουδαιότητας. Ο τρόπος, όμως, εφαρμογής της αρχής αυτής εξαρτάται από τα ειδικά χαρακτηριστικά κάθε διαδικασίας.

10

Στην υπόθεση **Piersack**, Series "A", No. 53, το ίδιο Δικαστήριο είπε ότι σε μια δημοκρατική πολιτεία ο τρόπος απονομής της δικαιοσύνης πρέπει να εμπνέει εμπιστοσύνη στο κοινό.

15

Η αρχή του αμερόληπτου και ανεξάρτητου Δικαστή δεν είναι νέα στην Κυπριακή έννομη τάξη. Εφαρμόστηκε με ευλάβεια πριν και μετά την ανακήρυξη της Δημοκρατίας - (βλ. **Kritiotis v. Municipality of Paphos** (1983) 3 C.L.R. 1460, στην οποία έγινε ευρεία αναφορά στην Κυπριακή και ξένη νομολογία. Βλ., επίσης, "**Αυτοκέφαλος Αγιωτάτη Ορθόδοξος και Αποστολική Εκκλησία της Κύπρου**" ν. **Βουλής των Αντιπροσώπων**, Υπόθεση Αρ. 515/89, Απόφαση που δόθηκε στις 11 Ιανουαρίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα, και Απόφαση που δόθηκε στις 13 Ιανουαρίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα).

20

Το γεγονός ότι πολλά χρόνια πριν την εκδίκαση της παρούσας υπόθεσης ο Δικαστής, ως δικηγόρος της Δημοκρατίας, χειρίστηκε προσφυγή, άσχετη με την παρούσα υπόθεση, δεν είναι λόγος εξαίρεσής του, ούτε στο νου οποιουδήποτε εχέφρονα πολίτη μπορεί να δημιουργήσει την εντύπωση ύπαρξης πιθανότητας προκατάληψης.

25

Ο ισχυρισμός του εφεσεύοντα είναι εντελώς αβάσιμος και είναι προϊόν απλής καχυποψίας.

30

Η Δημοκρατία, με βάση το Άρθρο 172 του Συντάγματος, ευθύνεται για κάθε ζημιογόνο, άδικη πράξη ή παράλειψη των υπαλλήλων ή αρχών της, στην άσκηση των καθηκόντων τους ή κατ' επίκληση άσκησης των καθηκόντων τους - (βλ. **Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior)** 1 R.S.C.C. 66, 74· **Eleni Vrahimi and Another and The Republic (Attorney-General)** 4 R.S.C.C. 121· **Georghiou v. Attorney - General** (1982) 1 C.L.R. 938· **Alexandrou**

35

ν. *Attorney-General* (1983) 1 C.L.R. 41· *Pitsillos v. Republic* (1984) 1 C.L.R. 780].

5 Το Άρθρο 57 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, (Αρ. 14/60), έχει τίτλο: “Αγωγή υπό ή κατά της Δημοκρατίας” και προβλέπει μεταξύ άλλων:-

10 “... αγωγή εκ μέρους οιοδήποτε προσώπου κατά της Δημοκρατίας, εκτός εάν άλλως προβλέπεται υπό οιοδήποτε νόμου, θα εγείρονται εναντίον του Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας ως εναγομένου. Τοιαύται αγωγή, τηρουμένων των διατάξεων οιοδήποτε νόμου ή διαδικαστικού κανονισμού, θα εκδικάζονται κατά τον αυτόν τρόπον, ως προς όλας τας απόψεις, ως και αι δίκαι μεταξύ ιδιωτών διαδίκων.”

15 Ο τίτλος της αγωγής, με τον πρώτο εναγόμενο όπως έχει, αποτελεί ουσιαστική συμμόρφωση και δεν είναι αντίθετος με τις πρόνοιες του Άρθρου 57.

Ο δεύτερος εναγόμενος δεν μπορούσε να ήταν διάδικος στην παρούσα αγωγή.

20 Ο εφεσείων, για να επιτύγχανε στην αγωγή του, έπρεπε να αποδείκνυε τη διάπραξη από υπάλληλο της Δημοκρατίας του αστικού αδικήματος της κακόβουλης δίωξης στην εκτέλεση ή κατ’ επίκληση της άσκησης των καθηκόντων του.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ορθά παρέθεσε το Άρθρο 32 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ. 148, και τα στοιχεία του αστικού αδικήματος της κακόβουλης ποινικής δίωξης. Αυτά έχουν:-

- 25
1. Έναρξη ποινικής δίωξης εναντίον του ενάγοντα. Για την έννοια του όρου “ποινική δίωξη”, σε συνάρτηση με την κακόβουλη δίωξη, βλ. *Paikkos v. Kontemeniotis* (1989) 1 C.L.R. 50.
  2. Λήξη της ποινικής δίωξης υπέρ του ενάγοντα.

30

  3. Έλλειψη εύλογης και πιθανής αιτίας.
  4. Κακοβουλία.
  5. Ζημιά στον ενάγοντα συνεπεία της δίωξης.

Το Δικαστήριο κατέληξε ότι ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει τα στοιχεία 3 και 4, πιο πάνω.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε τη μαρτυρία του Αστυφύλακα Μέρδη. Κανένας λόγος δεν προβλήθηκε ενώπιόν μας για ανατροπή των ευρημάτων και συμπερασμάτων του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

5

Τα στοιχεία ενώπιον της Κατηγορούσας Αρχής, τα οποία υπέβαλε ο Αστυφύλακας Μέρδης και με βάση τα οποία άρχισε η ποινική δίωξη του εφεσείοντα, στοιχειοθετούν την ύπαρξη λογικής και πιθανής αιτίας για τη δίωξή του. Εκτός από μια αόριστη και ασαφή δήλωση του Μ.Ε.4 - ότι ο Αστυφύλακας Μέρδης έχει κάποια συγγένεια με την πεθερά του άλλου οδηγού - η μόνη μαρτυρία, που υπήρχε ενώπιον του Δικαστηρίου και η οποία έγινε αποδεκτή, ήταν η μαρτυρία του ίδιου του Μέρδη ότι δεν είχε οποιαδήποτε συγγένεια με τον άλλο οδηγό.

10

15

Κακόβουλη ποινική δίωξη είναι αυτή που γίνεται πρώτιστα για εξυπηρέτηση σκοπού άλλου από την προσαγωγή παραβάτη ενώπιον της δικαιοσύνης. Η κακοβουλία περιέχει το στοιχείο του ελατηρίου για ποινική δίωξη ενάγοντα, όταν δεν υπάρχει έντιμη και εύλογη πίστη στην ύπαρξη πιθανής αιτίας. Η κακοβουλία υπάρχει όταν αποδειχθεί ότι η κύρια επιθυμία κατηγορούμενου δεν είναι η προσαγωγή παραβάτη ενώπιον της δικαιοσύνης.

20

Δεν υπάρχει ίχνος μαρτυρίας που να θεμελιώνει το στοιχείο της κακοβουλίας.

Θεωρούμε αχρείαστο να αναφερθούμε στο θέμα της ζημιάς.
Η έφεση απορρίπτεται.

25

Τα έξοδα να ακολουθήσουν το αποτέλεσμα της έφεσης.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.